

Χαιρετισμός του

Γενικού Προξένου κυρίου Βάλτερ Στέχελ

Σε δεξίωση που παρέθεσε στην κατοικία του

Με αφορμή τα 90στα γενέθλια του κυρίου
Χάιντς Κούνιο, κατόχου του Σταυρού της
Αξίας Α΄ Τάξεως του Τάγματος της Αξίας
της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερ-
μανίας

Θεσσαλονίκη, 21 Ιουνίου 2017

Ισχύει ο προφορικός λόγος.

Αξιότιμε, αγαπητέ κύριε Κούνιο,
Αγαπητή κυρία Κούνιο,
Αγαπητή οικογένεια του κυρίου Κούνιο,
Αγαπητοί εκπρόσωποι της Ισραηλιτικής Κοινότητας
Θεσσαλονίκης,

— Αγαπητοί κάτοχοι του Σταυρού της Αξίας του Τάγματος της
Αξίας της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας,

Αγαπητοί φίλοι,

η σύζυγός μου και εγώ σας καλωσορίζουμε εγκάρδια στη δεξίωση αυτή που παραθέτουμε με αφορμή τα εννενητακοστά γενέθλια του κυρίου Χάιντς Κούνιο. Χαιρετώντας σας απευθύνθηκα σε τρεις κύκλους, στους οποίους ανήκετε, αγαπητέ κύριε Κούνιο: στην οικογένεια, στην Ισραηλιτική Κοινότητα και στους κατόχους του Σταυρού της Αξίας του Τάγματος της Αξίας της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας. Το ότι ανήκετε και στις τρεις αυτές ομάδες σημαίνει ότι ενσαρκώνετε όπως λίγοι άνθρωποι τη θλιβερή και τραγική ιστορία της Ευρώπης του εικοστού αιώνα.

Επιτρέψτε μου να αρχίσω με τον κύκλο οικογένεια. Στην αρχή του τόσο εντυπωσιακού σας βιβλίου με τις αναμνήσεις σας που φέρει τον τίτλο “Εζησα το θάνατο“ γράφετε: „Στις 12 Μαρτίου 1943 γύρω στις 11 ήρθε στο σπίτι μας η γερμανική πολιτική χωροφυλακή και μας διέταξε να μαζέψουμε τα πράγματά μας.“ Και τελειώνοντας αναφέρετε: „Τα μαρτύρια που περάσαμε, από τη μια μας ένωσαν γερά για πά-

ντα, από την άλλη μας άφησαν πληγές που δεν πρόκειται ποτέ να επουλωθούν ποτέ. Και τα τέσσερα μέλη της οικογένειας είχαν πάλι ενωθεί και ήταν έτοιμα να αρχίσουν μια καινούργια ζωή.“ Ανάμεσα σε αυτά τα δύο τσιτάτα, στα δύο αυτά χρόνια μεταξύ του Μαρτίου του 1943 και του Ιουλίου του 1945, συνέβη, ό,τι πιο φρικτό μπορεί να κάνει ένας άνθρωπος σε έναν άλλο άνθρωπο. Το ότι εσείς και η οικογένειά σας επιβιώσατε μέσα από αυτές τις φρικαλεότητες, το ότι βρήκατε το θάρρος να κάνετε μια καινούργια αρχή, το ότι την περασμένη Δευτέρα μπορέσατε και γιορτάσατε τα εννενηντακοστά σας γενέθλια, όλα αυτά είναι ένα θαύμα και - κυρίως - είναι μια ζωντανή και πειστική απάντηση στα δολοφονικά σχέδια του γερμανικού καθεστώτος των εθνικοσοσιαλιστών.

Ας μην ξεχνάμε ωστόσο, ότι μόνο λίγοι ήταν αυτοί που επέζησαν και μπόρεσαν να δώσουν μια τέτοια απάντηση. Σχεδόν όλα τα μέλη της κάποτε μεγάλης, υπερήφανης και ευημερούσας Ισραηλιτικής Κοινότητας της Θεσσαλονίκης θανατώθηκαν στο Άουσβιτς. Από τα 50.000 μέλη της Κοινότητας επέζησαν ελάχιστα. Είναι καθήκον μας να ενθυμούμαστε αυτή την τραγωδία. Την περασμένη Πέμπτη έγιναν - από τους πρωθυπουργούς της Ελλάδας και του Ισραήλ - τα αποκαλυπτήρια τιμητικής πλακέτας, η οποία θα τοποθετηθεί στο Μουσείο του Ολοκαυτώματος που πρόκειται να ανεγερθεί στη Θεσσαλονίκη. Στην πλακέτα αναγράφεται: „Ο Ελληνικός και ο Εβραϊκός λαός κρατούν ζωντανή τη Μνήμη και τιμούν τους Έλληνες –Εβραίους, θύματα του Ολοκαυτώματος“. Η Γερμανία συμμετέχει και αυτή στην απότιση τιμής και στην Διατήρηση της Μνήμης χρηματοδο-

τώντας - όπως και το Ίδρυμα Σταύρος Νιάρχος - την ανέγερση του Μουσείου.

Ευχαριστώ τον Πρόεδρο της Ισραηλιτικής Κοινότητας Θεσσαλονίκης καθώς και όλη την Ισραηλιτική Κοινότητα Θεσσαλονίκης, καθώς και τον Δήμαρχο, κύριο Μπουτάρη, και μαζί του το Δήμο Θεσσαλονίκης, για την προθυμία τους να συνεργαστούν μαζί μας, ώστε το όραμα του Μουσείου να γίνει πραγματικότητα. Το ότι σήμερα η Ισραηλιτική Κοινότητα αποτελεί και πάλι ένα σημαντικό κομμάτι της ζωής στη Θεσσαλονίκη, οφείλεται σε άνδρες σαν και εσάς, αγαπητέ κύριε Κούνιο, που υπήρξατε Πρόεδρος της Κοινοτικής Συνέλευσης, καθώς και στους Προέδρους της Κοινότητας και συνοδοιπόρους σας, όπως στον κ. Δαβίδ Σαλιτιέλ, στον κ. Λάρρυ Σεφιχά και τόσους πολλούς άλλους – που ανήκουν στον δεύτερο κύκλο των σημερινών προσκεκλημένων.

Επιτρέψτε μου τώρα να αναφερθώ στην τρίτη ομάδα των προσκεκλημένων, που είναι οι κάτοχοι του Σταυρού της Αξίας του Τάγματος της Αξίας της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας. Πραγματικά δεν είναι κάτι το αυτονόητο, το ότι το θύμα μιας δολοφονικής απόπειρας επιβιώνει, στη συνέχεια τιμάται από τη συμμορία των δολοφόνων και μάλιστα το αποδέχεται. Κάτι τέτοιο είναι δυνατόν μόνον στη θλιβερή ιστορία της Ευρώπης του εικοστού αιώνα που προανέφερα. Ο αιώνας αυτός δημιούργησε το Ολοκαύτωμα, έφερε την απομάκρυνση της τότε Γερμανίας από όλες της αξίες του πολιτισμού που κρατούσαν μέχρι τότε ενωμένη τη Δύση. Το 1945, όταν αυτή η παραβίαση του πολιτισμού τελείωσε, η Γερμανία εκτός από τις κατεστραμμένες πόλεις της που έπρεπε να ξανακτίσει, έπρεπε να κάνει κάτι ακόμη

— πιο σημαντικό: να οικοδομήσει τις κατεστραμμένες αξίες του πολιτισμού της. Ένα μέρος αυτής της ανοικοδόμησης των αξιών ήταν και η προσεκτική προσέγγιση των θυμάτων και του Ισραήλ, όπου τα περισσότερα των θυμάτων είχαν βρει μια καινούργια πατρίδα. Η προσέγγιση αυτή δεν μπορούσε ούτε μπορεί να γίνει χωρίς μαρτυρίες για τα γεγονότα που συνέβησαν τότε. Και εσείς, αγαπητέ κύριε Κούνιο, μας παραθέσατε μαρτυρίες, στο βιβλίο σας, σε διαλέξεις, σε συζητήσεις. Για να μπορέσει όμως γίνει η προσέγγιση πρέπει και να είμαστε ανοιχτοί και να τείνουμε την χείρα. Και εσείς μας τείνατε την χείρα. Η απονομή του Σταυρού της Αξίας Α΄ Τάξεως του Τάγματος της Αξίας της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας από τον Ομοσπονδιακό Πρόεδρο Gauck ήταν μια χειρονομία της αναγνώρισης και της ευχαριστίας για την αληθινή σας μαρτυρία και την χείρα που μας τείνατε. Προσκαλώντας σήμερα εδώ και τους άλλους κατόχους της Σταυρού της Αξίας του Τάγματος της Αξίας της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας που κατοικούν στην περιοχή αρμοδιότητάς μου, επιθυμώ να τονίσω, πόσο ευγνώμονες είμαστε σε όλους σας, ιδιαίτερα όμως σε εσάς, κύριε Κούνιο, που μας στηρίζετε στην προσπάθειά μας να αποκαταστήσουμε το όνομα της Γερμανίας στην Ελλάδα.

Φθάνω στο τέλος του χαιρετισμού μου και εδώ θα δεν μπορούσα παρά μόνο να εκφράσω τις ευχαριστίες μου και να σας απευθύνω τις καλύτερες ευχές. Σας ευχαριστώ, αγαπητέ κύριε Κούνιο, αγαπητή οικογένεια Κούνιο, γιατί δεν χάσατε το θάρρος σας και γιατί παρόλα τα δεινά που βιώσατε, τείνατε την χείρα προς εμάς τους Γερμανούς. Τις καλύτερες

ευχές μου για περισσότερα χρόνια με όσο γίνεται καλύτερη υγεία στην θαλπωρή της μεγάλης σας οικογένειάς. Και αν μου επιτρέπεται να εκφράσω μια ακόμη ευχή, θα ευχόμουν να είσαστε παρών στα εγκαίνια του Μουσείου του Ολοκαυτώματος!

Για μια βραδιά μεταξύ του τώρα και του αργότερα επιτρέψτε μου τώρα να σας προσφέρω αυτή τη φιάλη με γερμανικό κρασί Riesling. Το κρασί αυτό καλλιεργείται στη Γερμανία εδώ και αιώνες και ευτυχώς δεν έχει καμία σχέση με το βεβαρημένο γερμανικό παρελθόν.

Τις εγκάρδιες ευχές μου, Mazel Ton, Χρόνια πολλά!